

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.399 van 17 februari 2000
in de zaak A. 59.301/VII-12.697.**

In zake : Koen VAN OOST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. BEELE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Jan Palfijnstraat 26, bus 1

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Koen VAN OOST
op 8 augustus 1994 heeft ingediend om de nietigver-
klaring te vorderen van het besluit van de minister
vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse
minister van leefmilieu en huisvesting van 10 juni 1994
waarbij hem de vergunning wordt geweigerd voor de
exploitatie van een stal voor 25.000 slachtkuikens
gelegen aan de Portugesestraat te 9100 Sint-Niklaas
(Nieuwkerken-Waas);

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 20 april 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 28 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 januari 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. DE FRENE die, loco Advocaat S. BEELE verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat N. SERVAES die, loco Advocaat F. DE BISSCHOP verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 juli 1993 dient verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een nieuwe stal voor 25.000 slachtkuikens met een bijbehorende opslagplaats voor mazout, gelegen aan de Portugesestraat te 9100 Sint-Niklaas (Nieuwkerken-Waas).

Klaarblijkelijk exploiteert verzoeker op het ogenblik van de aanvraag reeds een varkensbedrijf.

Om die reden wordt de ingediende milieuvergunningsaanvraag tijdens de procedure in eerste aanleg beschouwd als een uitbreidingsaanvraag voor een bestaande inrichting.

1.2. Tijdens het openbaar onderzoek van de aanvraag zijn een twintigtal bezwaarschriften ingediend.

1.3. Met een besluit van 16 december 1993 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning voor een termijn die verstrijkt op 27 april 2009, dus samen met de vergunning voor de bestaande varkenshouderij.

1.4. Op 10 januari 1994 tekent het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas bij de Vlaamse regering administratief beroep aan tegen het deputatiebesluit van 16 december 1994.

1.5. Met een brief van 17 januari 1994 is aan verzoeker meegedeeld dat beroep is ingesteld tegen de in eerste aanleg verleende milieuvergunning, dat dat beroep ontvankelijk is bevonden en tenslotte dat de termijn voor de afhandeling van het beroep een aanvang heeft genomen op 13 januari 1994, zijnde de datum van ontvangst van het beroep door de beroepsinstantie.

1.6. In het kader van de beroepsprocedure worden verschillende adviezen uitgebracht.

a. De administratie gezondheidszorg adviseert op 26 januari 1994 ongunstig over de aanvraag en wel om volgende redenen :

"De inrichting is gelegen in een gebied waar de jaarlijkse stikstofproductie reeds aanzienlijk is : 394 kg N/ha. Deze overbemesting resulteert in een

toenemend nitraatgehalte in grond- en putwater, wat gezondheidsproblemen voor de bevolking met zich kan meebrengen.

Overwegende dat de meest nabije woning zich op ongeveer 50 m. afstand bevindt van de nieuwe stal, en er zich nog 7 woningen bevinden binnen de 100 m.-straal van het bedrijf, kunnen we stellen dat de geurhinder voor deze mensen niet te verwaarlozen zal zijn. Bovendien heeft de geurhinder in Nieuwkerken reeds een permanent karakter gekregen door de aanwezige bio-industrie".

b. Het advies van de Vlaamse landmaatschappij van 8 maart 1994 is ongunstig voor de exploitant omdat de aanvraag niet verenigbaar zou zijn met de doelstellingen van het meststoffendecreet van 23 januari 1991.

c. Op 28 maart 1994 verleent de administratie voor ruimtelijke ordening een ongunstig stedenbouwkundig advies omdat "de aanvraag een nieuwe vestiging betreft op circa 300 meter van een woongebied".

In dat advies wordt voorts meegedeeld dat de inrichting volgens het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7 november 1978, gelegen is in een agrarisch gebied "op circa 300 meter van het dichtstbijzijnde woongebied en op circa 600 meter van het dichtstbijzijnde woonuitbreidingsgebied".

d. Het advies van het bestuur milieuvergunningen van 4 april 1994 is eveneens ongunstig voor de aanvrager.

In dat advies is onder meer het volgende gesteld :

"Overwegende dat volgens Vlarem II de inrichting is gelegen in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een bijzondere bescherming vergt, met name de zone 'Sint-Niklaas'; dat de stal daarenboven gelegen is op circa 350 m van een woongebied (ander dan een woongebied met landelijk karakter), circa 625 m van een woonuitbreidingsgebied; dat de inrichting waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, te weten in totaal 25.000 slachtkuikens omvat; dat gelet op de beperkte ruimtelijke scheiding tussen de

nieuw te bouwen stal en het woongebied het risico dat de gevraagde inrichting aanleiding zal geven tot geurhinder reëel is;

Overwegende dat volgens de aanvraag het hier gaat om een nieuwe inrichting van 25.000 slachtkuikens; dat bij het plaatsbezoek de exploitant verklaarde dat de aanvraag als een toevoeging bij een bestaand bedrijf dient te worden beschouwd; dat de toevoeging een stal voor slachtkuikens betreft op een perceel waarop de geldende vergunning van het bestaand bedrijf geen betrekking heeft; dat bovendien het bestaand bedrijf gelegen is aan de Kolkstraat en een andere uitweg heeft dan de nieuwe inrichting gelegen aan de Portugesestraat; dat de bestaande vergunning afgeleverd op naam van VAN OOST Jozef, vader van VAN OOST Koen, 792 mestvarkens, 186 zeugen, 598 biggen en 20 mestvee omvat; dat de overheid die uitspraak doet over de milieuvergunningsaanvragen zich dient te houden aan het voorwerp van de aanvraag die deel heeft uitgemaakt van het openbaar onderzoek;

Overwegende dat binnen een straal van 100 m rondom de perceelsgrenzen van de slachtkuikensstal er een 7-tal woningen gelegen zijn; dat de dichtste woning op ca. 50 m van de nieuwe stal staat; dat door de aanzienlijke uitbreiding met 25.000 slachtkuikens geurhinder voor de omwonenden reëel is;

(...)"

e. Door de gewestelijke milieuvergunningscommissie wordt op 8 april 1994 voorgesteld om het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas ongegrond te verklaren en dienvolgens om de in eerste aanleg verleende vergunning te bevestigen.

In voormeld advies, dat in niet onaanzienlijke mate afwijkt van de andere in beroep uitgebrachte adviezen van het bestuur milieuvergunningen en van de administratie voor ruimtelijke ordening, staat onder andere het volgende te lezen :

"Overwegende dat de inrichting beschouwd dient te worden als een toevoeging aan de inrichting langs de Kolkstraat;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een bijzondere bescherming vergt, met name de zone 'Sint-Niklaas'; dat de stal daarenboven gelegen is op circa 350 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, op circa 650 m van een woongebied met landelijk karakter, op circa 625 m van

een woonuitbreidingsgebied, op circa 2.000 m van een recreatiegebied en op meer dan 2.500 m van een parkgebied; dat overeenkomstig de gehanteerde technische criteria, zoals vervat in artikel 360 van titel II van het Vlarem, de inrichting 115 waarderingspunten heeft; dat in dit geval een afstandsregel tot voormelde bestemmingsgebieden geldt van 350 m; dat gelet op de voldoende ruimtelijke scheiding tussen de stal en voormelde bestemmingsgebieden kan worden gesteld dat de gevraagde inrichting geen aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder in voormelde bestemmingsgebieden;

Overwegende dat het hier volgens de aanvraag gaat om een nieuwe inrichting van 25.000 slachtkuikens; dat echter bij het plaatsbezoek de exploitant verklaarde dat de aanvraag als een toevoeging bij een bestaand bedrijf dient te worden beschouwd; dat dit overeenstemt met de realiteit;

Overwegende dat binnen een straal van 100 m rondom de perceelsgrenzen van de slachtkuikensstal een 7-tal woningen gelegen zijn; dat de dichtste woning op ca. 50 m van de nieuwe stal staat; dat door de aanzienlijke uitbreiding met 25.000 slachtkuikens een beperkte geurhinder voor de omwonenden mogelijk is; dat echter in agrarisch gebied de agrarische functie primeert en de tolerantiedrempel voor geurhinder hoger ligt".

En verder :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een agrarisch gebied volgens het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren (K.B. van 07 november 1978);

Overwegende dat de nieuwe stal gelegen is op 350 meter van het dichtstbijzijnde woongebied; dat aan de voorschriften van het ministerieel besluit van 28 december 1972 is voldaan;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften".

1.7. Verzoeker heeft enkele weken na de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie een afschrift van een recent afgesloten mestafzetovereenkomst aan het bestuur milieuvergunningen toegezonden.

De mestafzetovereenkomst heeft vervolgens het voorwerp uitgemaakt van een bijkomend advies van de Vlaamse landmaatschappij van 28 april 1994 dat opnieuw

ongunstig is om redenen die verband houden met onvoldoende mestafzetmogelijkheden.

1.8. Met een besluit van 10 juni 1994 doet de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling uitspraak over het ingestelde beroep.

Het beroep wordt gegrond verklaard en het beroepen milieuvergunningsbesluit van 16 december 1993 wordt opgeheven;

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel; dat hij dat middel als volgt adstrueert :

- "1. Men kan zich niet van de indruk ontdoen dat bij de Redactie van het bestreden Besluit werd uitgegaan van het gunstig advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie dd. 8 april 1994 waarbij echter, lukraak, de afstand van 350 meter van een woongebied gewijzigd werd tot 'circa 300 meter van een woongebied', zonder enige motivering, zodat men meteen tot een tegenovergesteld besluit kwam dan dit van het gunstig advies dd. 8 april 1994. Meteen ontstonden de verschillende tegenstrijdige motieven en werd overigens de motivering van de bestreden beslissing dd. 16 december 1993 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen niet meer beantwoord, temeer daar men niet eens over een volledig bundel beschikte.
2. Het Besluit diende gemotiveerd te zijn, dit wil zeggen 'met redenen omkleed'. Die motivering moet duidelijk en volledig zijn en onderling niet tegenstrijdig. Een gebrekkige motivering staat gelijk met een afwezigheid van motivering en hetzelfde moet gezegd worden van de strijdige motivering. Dit alles is niet alleen een inbreuk op art. 97 van de Grondwet (oude nummering) maar daarenboven strijdig met de verplichting tot 'formele motivering' van iedere administratieve beslissing, wat op straffe van nietigheid is voorgeschreven. Dienvolgens dringt de vernietiging van het bestreden besluit zich op.

3. Bij het nemen van een administratieve beslissing dient men de beginselen van behoorlijk bestuur in acht te nemen. Tot de inhoudelijke beginselen van behoorlijk bestuur hoort het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. De wijze waarop het Besluit tot stand kwam is duidelijk een gebrek aan de verplichting van het zorgvuldigheidsbeginsel. De beslissing zelf, naar inhoud, is strijdig met het redelijkheidsbeginsel : in de gegeven omstandigheden, rekening houdende met alle bestaande Wetgeving, kan men niet stellen dat konkluant verbod moet worden opgelegd aan diversifikatie van zijn landbouwuitbating te doen, door de geplande uitbreiding, zodat men niet tot dergelijk besluit kon komen";

en

- "C. Het onderzoek van de motivering van het bestreden besluit :
1. Zoals blijkt uit het gunstig advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie dd. 8 april 1994 zal de stal op 350 meter van een woongebied (anders dan met landelijk karakter) liggen en op 650 meter van een woongebied met landelijk karakter, op 625 meter van een woonuitbreidingsgebied, op 2.000 meter van een recreatiegebied en op meer dan 2.500 meter van een parkgebied. Er geldt een afstandsregel van 350 meter. Terecht wordt in hetzelfde advies gesteld dat er voldoende ruimtelijke scheiding is tussen de stal en voormelde bestemmingsgebieden en dat alleen de voldoende afstand dienvolgens geen aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder. Meteen stellen wij vast dat het bestreden Besluit een verkeerde motivering bevat daar waar wordt gesteld dat de nieuwe stal zou zijn gelegen op 300 meter van het dichtstbijzijnde woongebied, zich duidelijk steunende op een verkeerd advies en waarbij een bestreden Besluit de eventuele strijdige adviezen, omtrent de afstand, niet nader heeft onderzocht, alvorens te beslissen in de zin zoals verricht. Zonder bijkomend onderzoek en/of motivering kon men dus niet komen tot de vaststelling dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp uitmaakt van de voormelde milieuvergunningsaanvraag, niet verenigbaar zou zijn met 'de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten'. Dit is des te meer het geval daar het cijfer 'circa 300 meter'

verkeerd is en duidelijk minstens 350 meter is, in werkelijkheid.

Het valt dan ook op dat het bestreden besluit op pag. 5, vierde alinea volledig het advies overneemt van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 8 april 1994, dat overigens gunstig is, maar louter de afstand van 350 meter, zonder enige motivering, verandert naar 'circa 300 meter' om meteen de andere afstanden wel over te nemen, letterlijk, maar door de wijziging van 350 meter naar circa 300 meter vast te stellen dat er geen voldoende ruimtelijke scheiding is tussen stal en de voormelde bestemmingsgebieden. Dit gaat in tegen de gegevens van het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, zonder dat een reden wordt opgegeven tot wijziging van deze cijfers.

Nu het besluit gesteund is op onjuist feitenmateriaal is de motivering onjuist, wat leidt tot een vormgebrek, terwijl het onjuist overnemen van feitelijke elementen van de Adviesorganen een schending betekent van algemene rechtsbeginselen waaronder deze van behoorlijk bestuur";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de inrichting, zoals aangegeven in het advies van de administratie voor ruimtelijke ordening, op circa 300 meter van een nabijgelegen woongebied gelegen is en dat de vergunning geweigerd is omdat volgens "de gehanteerde technische criteria" een afstand van minstens 350 meter ten opzichte van dat woongebied voorgeschreven was en dat, gelet op wat voorafgaat, er geen sprake kan zijn van een tegenstrijdige motivering;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat de inrichting in werkelijkheid op minstens 350 meter van het betrokken woongebied gelegen is, dat de bestreden beslissing niet kon steunen op het advies van de administratie voor ruimtelijke ordening omdat de daarin opgegeven afstand van "circa 300 meter" niet wil zeggen dat de inrichting op minder dan 350 meter van het betrokken woongebied gelegen is en tenslotte dat uit andere adviezen wel

blijkt dat de voorgeschreven afstandsregel van 350 meter nageleefd is; dat, voorts, hij nog betoogt dat de verwerende partij de bestreden beslissing niet kan steunen op "een inmiddels vernietigd Vlarem II-besluit";

2.4.1. Overwegende dat het bestreden besluit is gesteund op volgende twee weigeringsmotieven, te weten :

"Overwegende dat uit het advies van het Bestuur Ruimtelijke Ordening blijkt dat de nieuwe stal gelegen is op ca. 300 meter van het dichtstbijzijnde woongebied; dat aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 28 december 1972 niet is voldaan;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften";

en

"Overwegende dat de inrichting gelegen is in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een bijzondere bescherming vergt, met name de zone 'Sint-Niklaas'; dat de stal daarenboven gelegen is op circa 300 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, op circa 650 m van een woongebied met landelijk karakter, op circa 625 m van een woonuitbreidingsgebied, op circa 2.000 m van een recreatiegebied en op meer dan 2.500 m van een parkgebied; dat overeenkomstig de gehanteerde technische criteria, zoals vervat in artikel 360 van titel II van het VLAREM, de inrichting 115 waarderingspunten heeft; dat in dit geval een afstandsregel tot voormelde bestemmingsgebieden geldt van 300 m; dat gelet op de onvoldoende ruimtelijke scheiding tussen de stal en voormelde bestemmingsgebieden kan worden gesteld dat de gevraagde inrichting aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder in voormelde bestemmingsgebieden";

2.4.2.1. Overwegende, wat het eerste weigeringsmotief betreft, dat daarin de verwerende partij als uitgangspunt neemt dat artikel 11.4.1. van het besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen van toepassing is op verzoekers vergunningsaanvraag; dat

verzoeker dat standpunt niet betwist; dat wat verzoeker wel betwist is het in het bestreden besluit opgenomen motief dat de nieuwe stal niet zou voldoen aan de in voornoemd artikel 11.4.1. voorgeschreven afstandsregel van 300 meter van een woongebied, gestoeld op het advies van het bestuur ruimtelijke ordening van 4 april 1994 waarin is gesteld dat "de stal gelegen is op circa 300 meter van het dichtstbijzijnde woongebied";

2.4.2.2. Overwegende dat, gelet op de zwaarwichtige gevolgen die te dezen verbonden worden aan de afstand van de nieuwe stal tot het dichtstbijzijnde woongebied, het vereist is dat met zorg voor precisie en zorgvuldigheid de juiste afstand tussen de inrichting en het nabijgelegen woongebied zou worden gemeten; dat daaraan niet voldoet het in aanmerking genomen advies van de administratie van ruimtelijke ordening dat de afstand bij benadering, namelijk "circa 300 meter" opgeeft; dat "circa 300 meter" zowel 300 meter kan zijn, doch ook iets minder of iets meer; dat in laatstgenoemd geval de inrichting wel zou voldoen aan de afstandsregel van genoemd artikel 11.4.1.; dat desbetreffend niet zonder meer kan worden voorbijgegaan aan het advies van het bestuur milieuvergunningen van 4 april 1994 en aan het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 8 april 1994 waarin telkens wordt gesteld dat de stal is gelegen op "circa 350 meter" ten opzichte van het dichtstbijgelegen woongebied; dat in het bestreden besluit op geen enkele wijze wordt gemotiveerd waarom in afwijking van het merendeel der uitgebrachte adviezen er moet worden van uitgegaan dat de afstand niet 350 meter maar slechts circa 300 meter zou bedragen; dat overigens ook in het beroepen deputatiebesluit van 16 december 1993 uitdrukkelijk is gesteld dat "aan de verbods- en afstandsregels van Vlarem II wordt voldaan" omdat de vereiste minimumafstand van 350 meter tot de nabijgelegen hindergevoelige gebieden is gerespecteerd;

2.4.3. Overwegende, wat het tweede weigeringsmotief betreft, dat het duidelijk is dat dit motief is gesteund op artikel 360, § 5, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (oud Vlarem II), dat voor pluimveestallen gelegen in agrarisch gebied dwingende afstandsregels bevatte; dat ambtshalve dient vastgesteld te worden dat met het arrest nr. 52.260, inzake de v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN, van 16 maart 1995, bedoeld besluit van 7 januari 1992 door de Raad van State werd vernietigd; dat, derhalve, gelet op de terugwerkende kracht van de na het instellen van voorliggend beroep tussengekomen vernietiging, de afstandsregels van dat reglement niet als rechtsgeldige criteria in aanmerking kunnen worden genomen; dat het in dezelfde overweging gestelde "dat gelet op de onvoldoende ruimtelijke scheiding tussen de stal en voormelde bestemmingsgebieden kan worden gesteld dat de gevraagde inrichting aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder in voormelde bestemmingsgebieden" eveneens blijkt te zijn gestoeld op die afstandsregels en niet op een concreet en individueel onderzoek van alle bij de zaak betrokken aspecten; dat, gelet op de diverse afstanden (zie punt 2.4.1.), het niet evident is dat de inrichting geurhinder zal veroorzaken voor de in de overweging opgesomde bestemmingsgebieden;

Overwegende dat het tweede middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 10 juni 1994 waarbij aan Koen VAN OOST de vergunning wordt geweigerd voor de exploitatie van een stal voor 25.000 slachtkuikens gelegen aan de Portugesestraat te 9100 Sint-Niklaas (Nieuwkerken-Waas).

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien februari tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.